

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var jo en bemærkelsesværdigt kort tale fra en af forslagsstillerne til forslaget, men jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Jens Heimburger: Hvordan forholder man sig til den private ejendomsret i forhold til de almene boliger her, til ekspropriationen? Og hvordan skal beboerdemokratiet, som vi har vedtaget, kunne fungere, når vi sælger ud af den almene sektor? Hvad med tredje- og fjerdegangsalg, for det er jo kun første gang, det skal være beboerne, der køber. Hvad, når vi når længere hen i forløbet?

(Kort bemærkning).

Jens Heimburger (KF):

Det er helt bevidst, at det er et meget åbent forslag. For det første, fordi vi så i fællesskab kunne starte med at lave en forsøgsordning, hvor vi kunne sige, at alle ejendomme før 1970 bliver omfattet. Det kunne være udvalgte områder. Vi kunne lægge op til, at der var udpeget nogle forsøgskommuner. Der er masser af muligheder for at imødekomme, at det her skævvrider hele boligmarkedet.

Det andet, som jeg var inde på før, var, at vi kunne sige, at hver gang der kommer en ud, skal der en ind. Hvis vi havde det princip, ville frygten for, at det her ville ende i, at der var en masse socialt svage medborgere, der blev dårligere stillet, så være væk.

Men hensyn til ekspropriation kunne vi sige, at det var en mulighed. Med hensyn til beboerdemokrati er jeg overbevist om, at man også sagtens kan have det i blandede beboelser. Endelig vil jeg sige, at hvis det er sådan, at nogen køber en ejendom for at sælge den lynhurtigt, kunne man lave en tiårig tilbagekøbsklausul.

Der er masser af muligheder, hvis man ville gå ind på tanken, hvis man turde overlade det til den enkelte at eje sin bolig i højere grad. Der er jo rent faktisk også mange socialdemokrater, der ejer deres egen bolig, men man kunne godt sprede den tanke til andre også. Det gør, at folk får lyst til at investere, at andre end det offentlige får lyst til at investere i de her boligområder, og det er det, vi gerne vil have ud af det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Så slap katten ud af sækken, må vi sige: Det er jo boligerne fra før 1970, altså de gode, de vel-fungerende, dem, hvor der ikke er økonomiske problemer, man skal kunne sælge. Det vil sige,

at beboerne, der bor i dårligt funderede økonomiske afdelinger, ikke skal have den samme mulighed. Altså de, der bor i Gellerupparken, og de, der bor i Vollsmose og andre steder, hvor der er problemer, skal altså ikke være med i denne her ordning, som forslagsstillerne kommer med.

Og hvad så med dem, der bor de steder? Skal de så ikke have mulighed for at købe deres egne boliger? Eller hvad er det, forslagsstillerne mener med det her? Og ekspropriationen synes jeg hr. Jens Heimburger slap ganske let uden om.

(Kort bemærkning).

Jens Heimburger (KF):

Hvis hr. Carsten Hansen har den holdning, at det skal gælde alle, så skal jeg gerne spole filmen og båndet fra før tilbage og sige, at hvis det skabte noget flimmer, at jeg sagde, man kunne lade det gælde for boliger fra før 1970, så kan vi også sige, at det gælder alt efter 1970. Men hvis det er for restriktivt, skal jeg gerne sørge for, at det bliver en mere liberal løsning, vi går efter. Det gør vi gerne.

Knud Erik Hansen (SF):

Da jeg læste forslaget, blev jeg lidt i tvivl om, om jeg skulle tage begrundelsen fra Venstre og De Konservative alvorligt: Man fremsatte forslaget med den begrundelse, at man ville undgå en negativ udviklingsspiral i almene bebyggelser.

Hvis man skal betragte forslaget sådan, vil det i bedste fald være virkningsløst over for det at forhindre en negativ udviklingsspiral med den formulering, det har. Mest sandsynligt vil det kraftigt forstærke de negative udviklingsspiraler, vi har i de forholdsvis få almene bebyggelser, der er truede.

Hvis forslaget gennemføres, vil det først og fremmest være i de bedre almene afdelinger, beboerne vil føle sig fristede til at købe deres bolig. Det er mindre sandsynligt, at der vil ske større køb i de belastede afdelinger, hvor man har den negative udviklingsspiral, og hvor store dele af beboerne ikke har penge til det, og det vil ofte være mindre attraktive bebyggelser. Resultatet vil være, at de bedre almene boliger forsvinder som mulige boliger til løsning af boligsociale behov, og de få bebyggelser trækker i dag læsset ved i langt højere grad at skulle tage beboere med boligsociale – behov med det re-